

לְאַחַד שְׁעֵמֶד לְפָנַי הַדִּלְתָ עָרֶב

אַחַד :

לו

פְּתַחְתִּי אֶת מַלְתִּי : אֶל

הַנְּעוּהָ רְאִיתִיו מְדַדָּה,

אֶל

הַגּוֹזֵז

לְמַחְצָה, אֶל

אֲחִיו, יְלוּד הַמִּגְף

הַמְרַפֵּשׁ שֶׁל הַטּוֹרָאִי, אֵלָיו

שׁוֹזְכְרוֹתוֹ הָאֱלֹהִית

זְכָה דָם, אֶל

הַבְּרִנְשׁוֹן הַמְצִיץ.

רַבִּי, נִקְשׁוּ שְׁנֵי, רַבִּי

לִיּוֹא :

לָזָה

מוֹל אֶת הַמְלָה,

לָזָה

חֶלֶת בְּנַפְשׁוֹ

אֶת הָאֵין הַחַי,

לָזָה

פֶּשֶׁק אֶת שְׁתֵּי
אֶצְבְּעוֹתַי הַנְּכוֹת לְ
בְרֶפֶת יְשׁוּעָה.
לְזֶה.

.....

טָרַק גַּם אֶת דָּלֶת הָעֶרֶב, רַבִּי.

.....

קָרַע לְרוּחָה אֶת דָּלֶת הַבֶּקֶר, רַב־

EINEM, DER VOR DER TÜR STAND, eines
 Abends:
 ihm
 tat ich mein Wort auf -: zum
 Kielkropf sah ich ihn trotten, zum
 halb-
 schürigen, dem
 im kotigen Stiefel des Kriegsknechts
 geborenen Bruder, dem
 mit dem blutigen
 Gottes-
 gemacht, dem
 schilpenden Menschlein.

Rabbi, knirschte ich, Rabbi
 Löw:

Diesem
 beschneide das Wort,
 diesem
 schreib das lebendige
 Nichts ins Gemüt,
 diesem
 spreize die zwei
 Krüppelfinger zum heil-
 bringenden Spruch.
 Diesem.

.....

Wirf auch die Abendtür zu, Rabbi.

.....

Reiß die Morgentür auf, Ra- –